

[Tove Lindbo Larsen]

med en ansøgningsfrist pr. 25. november, er der langt til målet. Det er et alvorligt problem, vi skal behandle. Det drejer sig om behandling af syge mennesker og også nok en udskydelse af den profylaktiske indsats.

Men der er tre forhold, der er usædvanlige i denne sag. For det første, at ministeren ikke er gået mere intenst i gang med at løse problemerne ved en konkret forhandling imellem hjemmestyret og regeringen. Det har altid været praksis, at ministeren samarbejdede med hjemmestyret om løsning af opståede problemer. Og jeg har forstået på ministeren ved de spørgsmål, der er blevet besvaret, at situationen er strammet op i det sidste års tid.

Det andet usædvanlige er, at et parti uden for regeringen fremsætter et forslag, således at sagen behandles uden officiel forhandling eller samarbejde med hjemmestyret.

For det tredje, at læger i Grønland, efter at der er sluttet overenskomst mellem den faglige organisation og Det Offentlige Aftalenævn, tager afstand fra resultatet, selv om det indebærer både lønregulering og en 15 pct.s stigning i normeringerne.

Problemet har været behandlet i Folketingets Sundhedsudvalg. Allerede den 7. september stillede jeg spørgsmål til sundhedsministeren både om antallet af vakante stillinger, om den geografiske spredning og om antallet af de grønlandske patienter, der blev visiteret til Rigshospitalet i Danmark. Svarene på disse og andre spørgsmål blev diskuteret med ministeren i et samråd. Jeg mener, at ministeren har været for passiv – en periode var en hel by uden lægehjælp.

En organisering af sundhedsvæsenet synes heller ikke at være hensigtsmæssig i Grønland. F.eks. skal store dele af befolkningen i den store by Nuuk, ca. 3.500 indbyggere i forstaden Nussuaq, behandles på Dronning Ingrid's Hospital. Det ville nok være mere hensigtsmæssigt med en lægeklinik lokalt, som det fremgår af en artikel i Sermitsiaq, nr. 44. Dronning Ingrid's Hospital er hårdt belastet i forvejen, som ministeren også har givet udtryk for her.

Vi har endvidere fået oplyst, at der visiteres betydelig flere patienter til Rigshospitalet end sædvanlig: godt 20 pct. flere i første halvår af 1988 end i tilsvarende periode i 1987. Naturligvis er det godt, at syge mennesker bliver behandlet, men det er en stor psykisk belastning

at blive flyttet så langt væk hjemmefra. Sprogproblemerne kan man heller ikke se bort fra. Derfor må det tilstræbes, at flest muligt får en forsvarlig lægebehandling i Grønland.

Ministeren har også fortalt, at landslægen over for hende har oplyst, at den profylaktiske indsats har været nedprioriteret i en række lægedistrikter. Og det er der naturligvis ikke noget at sige til – man må bruge de sparsomme ressourcer til sygdomsbehandling. Særlig slemt har det været i Frederikshåb, men jeg har forstået, at de nu ikke mere er uden læge.

Der er næppe tvivl om, at noget af årsagen til lægemangelen er de eksisterende arbejdsregler og mest af alt den manglende erhvervelse af kompetence ved lægegerning i Grønland. Det ville nok være hensigtsmæssigt, om man fik løst disse problemer; så ville man måske også løse mange problemer for patienterne.

Ministeren sagde i sit svar her for nylig, at der ville blive udarbejdet en sammenhængende sundhedsplan, som også tog sig af problemerne med den særlige manglende kompetence. Det er selvfølgelig udmærket, men ministeren sagde, at det skulle ske i løbet af 1989, og jeg kunne godt ønske mig en lidt nærmere tidstermin for afslutningen af dette arbejde. Jeg vil derfor spørge ministeren, om det ikke kan strammes, og jeg vil gerne spørge, hvem der deltager i dette arbejde.

Centrum-Demokraterne har i sit forslag sagt, at regeringen inden for en måned, inden 15. december 1988, skal fremlægge en plan, der tager sigte på at løse dette akutte problem. Det er en kort tidsfrist, men det kommer jo an på, hvad man forstår ved akut, og hvor omfattende planen skal være.

Socialdemokratiet vil gerne være med til at fremme en løsning, men vi synes ærlig talt, det er en regeringsopgave. For at hjælpe på situationen har vi dog på finanslovsforslaget foreslået afsat yderligere midler til lægebehandling i Grønland, og jeg må forvente, at Centrum-Demokraterne så vil stemme for dette forslag, når de har fremsat dette beslutningsforslag.

Men lad os arbejde videre med det i udvalget. »Sundhed for alle år 2000« gælder også for Grønland.

Karen Højte Jensen (KF):

Som det fremgik af ministerens tale, har